

Aportacions a la Consulta Pública de la Llei Despoblament GVA:

Les zones d'interior Comunitat Valenciana es caracteritzen per tindre molts pobles però en molt pocs habitants, tenint que en el 74% del territori viu menys del 20% de la població¹. I que els municipis en menys de 1.000 habitants, 222, representen en torn al 40% del total².

Aquest desequilibri territorial és evident i molt perjudicial per al conjunt de la nostra societat. Per tant es fa essencial la creació de la Llei de Despoblament que pose en valor aquestes zones i siga un punt d'inflexió en la seua revitalització.

Des del Pspv dels Ports Maestrat sent conscients de la transcendència que aquesta Llei ha de tenir en la nostra zona, ens agradaria fer aportacions per a que les puguen tindre en consideració.

Un dels principals inconvenients de les zones d'interior es la falta d'oportunitats laborals, sobre tot dels treballs qualificats. Els joves que per estudiar a la universitat han de marxar a Castelló, València, Barcelona o Saragossa (principalment), una volta acaben la carrera no poden tornar al poble per tal de desenvolupar la professió per a la que s'han format.

Aquest problema s'ha d'abordar des de diferents àmbits. El principal es que hi ha que fer un canvi de normativa que tinga la visió real de les empreses d'interior, sent conscients que hi ha d'haver facilitats en quant a permisos i reduccions fiscals. Des de la part pública s'han de desenvolupar projectes prioritzant les zones d'interior, actualment hi ha projectes viables que es podrien desenvolupar en la zona rural però acaben en les grans ciutats, per exemple en les residències de la 3a edat, que podrien funcionar com els Centres Rurals Agrupats que tan bon resultat tenen en educació. També hi ha que fer un esforç per descentralitzar institucions i fomentar el teletreball.

En quant a les necessitat bàsiques, s'han de tindre en consideració els comerços de primera necessitat, en molts pobles hi ha soles una tenda que ha de pagar els mateixos impostos que en les ciutats. També els treballs d'oficis: fontaners, electricistes, dentistes, etc. Aquests cada vegada més connectats en iniciatives com el programa Itinerant, però que continuen necessitant l'ajuda de l'administració per a ser viables a llarg termini.

També molt importants, són els serveis públics bàsics que han de ser garantits: educació, sanitat, majors, així com el transport, a la continua millora de la xarxa de carreteres s'ha d'incloure el transport a demanda. Actualment en la majoria de pobles es imprescindible disposar de cotxe per a desplaçar-se ja l'autobús no és una opció viable. En el tema de sanitat s'ha d'incidir en portar fins l'últim racó el que es diu Hospital a Domicili (HaD), per a que puga arribar als pobles d'interior. També en els serveis socials a pesar del treball que es fa des de les Mancomunitats, sempre que hi ha nous serveis aquests comencen a implantar-se a les grans ciutats i costa anys que arriben a les zones d'interior, com esta passant actualment amb el SASSEM (Servei d'Atenció i Seguiment per a l'enfermetat Mental).

¹ Estratègia Territorial Valenciana – Sistema de Ciutats. [Link](#)

² Estratègia AVANT 2030 – Pla Estratègic Valencià Antidespoblament. [Link](#)

Altres factors a tindre en compte és l'habitatge, cases hi ha però s'han de rehabilitar, en molts casos en treballs temporals i poc qualificats, per exemple de cambrer o obrer, es dona la paradoxa que hi ha feina però ningú per a fer-la, ja que es cobreix amb treballadors de fora que necessiten un habitatge temporal que no tenen. En aquest cas, la generalitat ja ha aprovat les ajudes Conviure i la Xarxa Xaloc que esperem siguin un inici de solució per a esta complexa problemàtica.

Pel que fa a les ajudes que es reben des de les institucions, Diputació, Gva, Ministeri, s'hauria de tindre una discriminació positiva i que siguin finançades 100% o al menys 95% en municipis amb poca població.

En quant al règim fiscal de la gent que viu als pobles afectats per la despoblació, es deuria de beneficiar amb descomptes fiscal per tal de fer que més persones es plantejaren el anar a viure als pobles, per exemple amb un descompte del 12% del total anual a pagar a hisenda.

En el que fa a les corporacions locals incidir en la quantitat de tràmits administratius i plans que es tenen que fer i complir tenint una quantitat de personal molt limitada. Així com la dificultat per a la contractació de personal com l'agutzil, i la problemàtica de contractació a les empreses que són pròpies de la localitat, ja que les empreses locals no poden competir en els preus que s'ofereixen en les licitacions de l'estat, fent que en les licitacions quasi totes les contractacions es queden en empreses grans de fora.

Finalment s'ha de fer un esforç per canviar la concepció que es té de la vida al poble. Eixa visió que hauria de ser ja antiquada, que el que es quedava al poble era perquè no podia progressar socialment. Una visió que encara perdura en certs àmbits perquè molta de la gent qualificada, els joves que se'n van a la universitat per exemple, no poden desenvolupar la seua professió i expectatives en el poble. Per això, amb tota la dificultat que comporta però amb tota l'ambició, s'ha d'intentar que amb aquesta Llei es posen els mecanismes necessaris per a que el que vulga viure al poble pugui fer-ho.

La llei de lluita contra el despoblament ha de tindre una visió ampla de la qüestió, és a dir, en aquest moment tenim pobles amb un risc molt alt de despoblament, però s'ha de començar a pensar també en aquells pobles que sense complir els paràmetres d'alt risc de despoblament actuals, necessiten de l'aplicació de polítiques públiques per evitar-lo en un futur immediat.